

prøver, ved hvilke Model I har vist sig noget mindre sølsom end Model II, som navnlig efter Støv- og Vandprøven i Forening fungerede noget trægt. Begge Modeller hve ibrigt ved Brug og Betjening vist sig tilfredsstillende.

Kommissionen maa derfor erkjende, at det ovenfor fremførte Hovedspørgsmaal maa besvares bekræftende for begge Modellers Vedkommende, saaledes at begge maa siges at tilfredsstille Fordringerne til et tidsvarende Vaaben for Hærens Fodfolk.

Det næste Spørgsmaal, Kommissionen har stillet sig, angaar det Valg, der bør træffes mellem de to Modeller.

Naar man lige overfor dette Spørgsmaal er ført til det Resultat, at maatte indstille Geværmodel II til Antagelse, da have Grundene hertil været af forskjellig Art og Bægt for de enkelte Medlemmers Vedkommende. Uden i saa Henseende her at ville fortabe sig i Enkeltheder skal man bemærke, at Spørgsmaalet om løst og fast Magasin har spillet en afgjørende Rolle for flere Medlemmers Vedkommende. Efter at det ved tidligere Forsøg og Prøver var godtgjort, at den oprindelige Tante med det løse Magasin, nemlig den ved en Ombytning af Magasiner under Skydningen at kunne frembringe en forøget Stuhastighed, har vist sig at være en Illusion, eftersom Studentallet med 1 Magasin og derpaa følgende Enkeltladning — indenfor Hurtigskydningens sædvanlige Tidsgrænsje — gav saa godt som de samme Resultater som Skydning ved Ombytning af Magasiner — ved Uheld ved disses Paasætning endog større Resultater, er Grundlaget for det løse Magasins Anvendelse efter disje Medlemmers Formening taget bort, og Ønskeligheden af at simplificere Soldatens Udrustning saa meget som muligt fører da til, at Magasinet bør søges anbragt paa Geværet som en uadskillelig Del af samme. Dette er sket paa en smuk og tilfredsstillende Maade ved Geværmodel II.

Den Anke, man har fremført mod det faste Magasin, at det, naar det kom i Uorden, ikke kunde erstattes med et andet, saaledes som Tilfældet er med det løse Magasin, anser man for at være af mindre Betydning, dels fordi Geværet i og for sig er en fortrinlig Enkeltlader, og dels fordi den Omstændighed, at de løse Magasiner skulle medføres i Taster, som i Reglen maa siges at være mere udsat for Molest end selve Geværet, lader befrygte, at Magasinerne kunne beskadiges eller deformeres paa en Maade, der gjør deres Brug, naar Diebliffet kommer, hvor Magasinet skal paasættes, vanskelig.

Et andet Hensyn, der har været bestemmende for en Del af Medlemmerne af Kommissionen ved dette Valg, er den større Simpeltthed i Laasens Bygning, hvorved Adskillelse og Sammensætning af Laasen ved Geværrets Rengjøring gjøres lettere for Soldaten. De saa Stykker, hvori Laasen stilles, ere store og massive, de ville ikke let kunne tabes eller forlægges, saaledes som det formentlig vil kunne ske ved de mindre Mechanismedele ved Model I. Fjldningscæfterne ved Model II, ved hvis Brug der klæber lignende Ulemper som ved Medførelsen af de løse Magasiner, have vist sig overflødige, idet Skytten ved nogen Øvelse lader Magasinet lige saa hurtigt med Haanden som med Fjldningscæfte, ved hvis Brug der, naar Skytten bliver noget nervøs, ofte tabes Patroner, ved at Væsten sættes unøiagtigt til Magasinaabningen, hvad der derimod sjældent sker ved Fjldning med Haanden. Fjldningsmidlerne for Ammunitionen kunne derved simplificeres.